

[Albrechtsen]

fattelse meget tiltrængt åbenhed omkring disse sager.

Der er nogle enkelte dele af forslaget formlering, som vi gerne vil være med til at diskutere med det radikale venstre. Det er klart, at der må et væsentlighedskriterium ind i billedet, som det også understreges i beslutningsforslaget. Men derudover synes jeg egentlig også, at man bør inddrage forslaget, som vil afskære danske myndigheder fra senere hen at ændre love og cirkulærer, altså som fastlåser og indskrænker den danske lovgivning eller administrative kompetence. Det er i og for sig forslag af den samme karakter.

Derudover har der været rejst det spørgsmål om den rent tekniske funktion, som udenrigsministeren var inde på, og jeg synes da, der er grund til at understrege, at der faktisk er alt for mange papirer i markedsudvalgssammenhæng, som bliver fortroligstempled, og at forhandlingsoplæggene, som udenrigsministeren også var inde på, afgives mundtligt til markedsudvalgets medlemmer. Det er ofte store og komplicerede sammenhænge, der fremlægges i disse forhandlingsoplæg, og jeg synes, det kunne være virkelig godt, om man havde en sådan førstebehandling, som foreslås af det radikale venstre, således at de principielle synspunkter fra partiernes side var lagt frem og kunne give anledning til debat og reaktioner i offentligheden, før man kom ind i den meget tekniske og komplicerede fase, som jeg også synes der er god grund til at overveje at forbedre væsentligt. I det spørgsmål er jeg meget enig med hr. Gade.

Hvad angår væsentligheden, nævnede hr. Bjørn Elmquist, at der kunne være tale om mange andre ting end deciderede direktivforslag. Hr. Bjørn Elmquist var inde på, at man nu også er begyndt at lave de såkaldte råds-konklusioner. Det synes jeg ikke er nogen god ting, man dér er kommet ind på, men i hvert fald er det også et område, som burde inddrages og eventuelt tages med i dette beslutningsforslag.

Nu foreligger den såkaldte Spaak II-rapport, som udenrigsministeren, så vidt jeg har forstået, har nægtet at offentliggøre, og da den er et eksempel på den alt for høje grad af hemmelighedskræmmeri, der er, kunne jeg tænke mig at spørge hr. Ivar Nørgaard, om han er enig i det synspunkt, at noget sådant

skal kunne holdes hemmeligt. Nu har jeg forstået, at hr. Ivar Nørgaard modtager denne rapport fra Ove Fich inden markedsudvalgsrådet på fredag, og jeg vil gerne spørge hr. Ivar Nørgaard, om vi andre også kunne få lejlighed til at studere den. I øvrigt vil jeg opfordre hr. Ivar Nørgaard til at offentliggøre den. Hr. Gade har bedt udenrigsministeren om at offentliggøre den. Han vil åbenbart ikke offentliggøre den, men fortsætte i hemmelighedskræmmeriet. Men når hr. Ivar Nørgaard nu meget snart får den, synes jeg, det ville være rigtigt at bruge den anledning til at understrege socialdemokratiets støtte til, at vi får en mere vidtgående offentlighed og en større åbenhed omkring disse sager.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg har bedt om ordet med det samme for netop at hindre mytedannelse, som hr. Albrechtsen siger. Når hr. Albrechtsen taler om noget, han kalder Spaak II-rapporten, vil jeg gerne understrege, at det, der er tale om, det, man forsøger at kalde Spaakrapporten, er et arbejdsrapport, et arbejdsrapport med nogle meget vidtgående ideer, som ikke vil blive gennemført, og som alene de personer, der har lavet den rapport – 10 personer alt i alt – er ansvarlige for og bundet af, og det er derfor, vi ikke vil give papiret status ved at offentliggøre det. Det vil føre til en afsporing af debatten, men jeg er fuldstændig klar over, at det er det, man er ude på. Jeg havde håbet, at man efter den meget positive diskussion, vi havde om et tidligere punkt på folketingets dagsorden, nu kunne prøve at få en lidt mindre steril EF-debat.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hr. Albrechtsen vil vide fra vort arbejde i markedsudvalget og i dettes underudvalg, at jeg har udfoldet adskillige anstrengelser for at få formindsket fortrolighedsinformationsmassen mest muligt. Det er stadig væk min holdning, at man bør have mindst muligt fortroligt materiale. Jeg er oven i købet gået så vidt, at jeg har sagt, at man måske kunne finde en mellemstatus, så markedsudvalget fik noget at vide, som man af hensyn til en forhandlingssituation ikke kan lade gå videre til offentligheden, så længe forhandlingerne står på. Jeg er således tilhænger af videst